

Shree Raghunath Sanskrit Research Institute Library,
Jammu

No. ५२८ - ६

Title २०१ खड्गसिंहकर्म

Author

Extent १२ Age

Subject काठ्यम् ज्ञान

नं० ५८८-घ

१२ पत्राणि

खडुशानकम्
पत्राणि १२

नं० ५८८-घ

Handwritten text in the top left corner, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher but appears to be in a South Asian script.

Handwritten text in the lower left quadrant, possibly a signature or a specific mark. It consists of several characters that are difficult to identify precisely.

श्रीगणेशाय नमः ॥ कल्पान्तरकालधुक्कटिकुडिलताकल्पकल्पप्रसुद्धिः कुम्भकालीकटाङ्गिकाचकल... निमे
 कौम... क्रमेण ककचकृति कृती कुंभि कुंभाग्रकूटकोडेषूत्कृत्कंठे सितल... कणाकीर्ण...
 ॥१॥ ए प्रे लङ्घिः ए रं शोः प्रावर ए रशिवा ए उ यत्वे म यू वैः ऐ ला स ए डु ए जी द्वा र ए र शि कः सं स्र लो ग ए र...
 ए व्य स्य वा निः ए लु क मि त् जु षां ऐ च री ण म ए र्वः ऐ ल सु त्वा त् ए ड् प्र ति यु व त् ए न कार वा न स्य... ॥१॥ श...
 शि य ह ण म व ग ण य्या य तः स्व र्ग मा र्गं ग्र स्य न्त स्य ग्र हा ग्रे सर क र गु णि तो द य ज्ञा य द्वा स तिः ॥ ग र्वी य ग्रं धि गो व य र्द ल रि यु...
 भं गी य ही तो र्ज त् य ग्रे सरा य्प ग्र ह गि ल न गुरुः सं ग रे मं उ ला यः ॥३॥ प्रा णं सं ग्राम ल क्म्य अ नु स्तु ति य श्वा सं धि...
 ए र्व... ल घु हृ द य ल घु भी त्य घौ घ स्य वि घ्नः ॥ घोरः कीर्त्तै र्घनाभापघनागजघटाघातनेर्घाप्यनिघ्नो घूर्णस्य...

2

तरणामसंप्रो जिहीतेस्य लङ् ॥ पाठं कारो झुहिताया रुविति विघटयन्कोटिशशापयष्टीष्टं कौवैरिपर्वतानां क रटिकटकटा
 दायकोटिः ॥ दुःकूटैर्यष्टिकूटैः कुरुकूटिलतटैः पट्टिशैः कोटिसंख्यैः विदेदुघाटवाटानुप्रतिभटसुभटं हीकतेषुष्य लङ् ॥ १० ॥ का
 शीकं ठसीमत्पतिकठिनतरेस्कंधपीठेकठारेष्टष्ठाष्ठीलातुकारेशठकमठपतेः कुंभपृष्ठेपिचैने। द्राकद्राधिष्टः कठोरश्च विजयवर्ण
 तसंयुक्तकोष्ठाः काष्ठाः प्रकुर्वन्सिपुशिरसिलुठत्येजदीयः कुठारः ॥ १० ॥ डिंभोदंडाधेयुस्यप्रधनघनतडिञ्चंडीः कुंडलीड
 हंडुर्पद्विरदननिगडोडिं डिमः शौर्यभर्तुः ॥ अस्यप्राञ्चभ्रांउंधतमधुपालदंडवेतुंडुं उं डाकांडं विंडं वितन्वन् सुधिधुतजडिमाहि
 उलायः ॥ ११ ॥ ठक्कास्वातूकीर्तिप्रस्तुतिसुविजयश्रीविकोटा निरूढोवाटंसो दातिगाटप्रहरणसमितौलीठकोष्ठास्वसीधु
 गूढप्रहर्तुर्द्विदिमकुलगृहंन्यस्तशस्त्रेषुपंडोनिर्वृहो द्वायुदप्रतिहति सुदृष्टं ठौकतेषुष्यलङ् ॥ १२ ॥ प्राणाहर्षस्यपाणी

शिशोकार्मणं द्वेषणां तर्णसद्वारवाणव्याकर्णकतीकीये दुर्मर्षणार्चिः। कोष्मविदूशोपिताक्रः। वरकिरण घातिश्रेणि
 मलीकृतुणिवारणानांगणमस्यणिमृणात्तस्यतीक्षाः कृपाणः। तृप्पदंतिद्वितींद्रंतरलतरतरत्यतिभुंगंविद्युर्णुंग
 वर्तगतीनेमि। तत्तमिलकुंतसंजाननक्रं। तंगतीक्षासित्वर्तिसिमनतिदल इतिशुक्तिंरणा। विर्तरसीर्णित्ति
 ववदरीनस्यत्तः। सृणेदि॥१४॥ स्थूलं स्थूलं श्वसद्विः प्रथितपुषुष्टपदीकोणैस्त्रयमार्त्तसंननैरपार्थशिथिलरणक
 ध्ववर्षशस्त्रैः॥ संप्राप्तेः स्यानुसंस्थां प्रथितपथचरेस्त्रस्त्रनेनातिथितं नीतः प्रत्यर्थिसर्धेर्व्ययतिस्त्रविधस्थानपीडोस्यत्तः॥१५॥ दृष्ट
 कालकृदुमससादलंदर्पदंतावलेंद्रद्राघीयोदानलेखाहरहलितदलेंदीकरद्रोणिदेहः॥ दीव्यनेदाघमध्यंदिनदिवसमाणिघोत
 प्रेक्षदीतिदीस्थितं दीर्घदीर्घदरहरिसुदृशां दीप्यते सुष्यत्तः॥१६॥ धैर्यसाधारयाष्टधृतिविबुधवधूसाधुसोधामधार्यभूमः क्रोध

ख. सप्रधनरथवस्पोद्गुरोर्ध्वरोयं। शीरोदातोर्धवाहाधराणि धर धृतस्त्री द्वाधाराधरोद्वाधीरनोद्वयभात्रोरणधराणि चरानस्य धूनोति खड्गः ॥
 ३ गानानीकेन नम्रान्द्रुपतिषु नमयन् नानाजाधिपहेनिः सापत्न्यं नयन्निधनमनिभृतानप्यलं निश्चलत्वं। निर्मथ्न चैरिनोरीजननय
 ३ मरो जन्म धारा जलेन न्यक्कुर्वन्निधुनीते प्रधनचरदेषा। नस्पत्य नृपाणाः ॥ १८ ॥ पादांते पातुक कृपापतिपटलपरापीडपुष्पाधिवासात्
 व्यत्सुष्यं धयालीधमकृदपपरीवार्या रुष्यपात्रं ॥ पुष्पः पुष्पकाशप्रतिफलनपरिप्राप्तदिकशीरपूर्वो पौर्वापर्यात्पिनष्टि प्रबलपरनृप
 नस्य पाणो कृपाणाः ॥ १९ ॥ स्फारः शश्वद्विधूतो स्फिरतरकिरणस्फीतमध्यं दिनार्कस्फायत्कांतिप्रतामप्रतिफलनभरैः शौर्यवृद्धेः सु
 गः। फालः प्रत्यर्थिभूमेः फलमहितगणाभाग्रवृक्षस्य फाटं फेदुर्कुर्वन्समांकेष्वलिषुष्यपतितान् स्पृर्जतीदो स्यात्खड्गः ॥ २० ॥ विद्योको
 कुलकृपाः प्रबलबलभरद्वेषिवालावलानां वाष्पां वृत्तां निदागं वलपिदुपलकाचिर्विडं विप्रकाशः। वर्हिष्टस्त्री व्रशोचिः प्रसरशवलितो वीजः

शार्थसिद्धेर्वाहावस्पांवरं तविलसतिवद्भुवाडं वरीमंडलाग्रः ॥ ११ ॥ भास्वद्भास्वद्भस्तिष्पतिकरभृतयाभ्रांतगलेमिभूयैत्यभूयः संभ्रांतिभासा
 दददहितभुवांभूज्जांस्तंभमुद्रं ॥ भून्नाभ्रगानभिः प्रसभमभिपतकुंभिकुंभाग्रभेदेद्रुतासृग्भास्वरश्रीराणभुवमभितोभात्यभीकोस्पवः
 ॥ १२ ॥ वामांसाभेदिनीशानमननमनयोर्नोक्तमार्गः समीकेमानात्तांशुत्वभात्रामहिमकरमयूखातिमाद्यन्मरीचिः ॥ मंदंमंदंमदांधद्विरदम
 मषीपटभासर्पसूर्ध्न्मूर्तिर्माद्यत्सुष्यप्रमदृपचसूमारणेमंडलाग्रः ॥ १३ ॥ यानंलोकत्रयाज्ञावतिशयियशसोऽरिक्तयाश्वर्यय
 केसूपोयुग्यंद्दीयोयुधिंविजयंयास्यतः कृत्रियस्यायात्रायांयूयनायापतकटयुगलीदारयन्यातयामान्योधानस्यन्नमायोजयतिजय
 युषांजायकः सायकोस्य ॥ १४ ॥ राष्ट्रद्विद्वकासराणोरजनिश्चरमावीसाईलमंत्वाशेवारीदंतगलेरणसिकरिपूइक्तसंरक्तसारः रुद्र
 रातिप्रचारः करिकरकरदान्दारयनरंहसारं राजत्यसातिसारः परसमरविधौरक्तधारः कुठारः ॥ १५ ॥ लक्ष्मीलीलोपधानं कलिकुलनिलयोद्रे

खलं ज्ञानमूलं लोकालोकावधिक्कावलयमिलदिलाधीशुर्लक्ष्यखिलः। लूनव्यालेमगंडो ह्यलदलिपटलैलालितो मुखविद्धिदूलाकासुवले
 लिहानो विलसतिफलहेकालवनं उलायः ॥१६॥ वलाङ्गि वरिणाणावृत्तविपुलवलद्विग्रहे वीरवर्गे वैद्यात्याद्वीक्षितश्रीरतिविकटगतिर्विस्फु
 रन्वीतशंकः ॥ वारंवारं विवस्वद्यतिकरितरुचाभ्योन्निविद्योतमानो वैरिवातं विशिष्टं विवशयति वरे विग्रहे मुखे लङ्कः ॥१७॥ रयामैरं मुखे
 डौर्दृशिदिशि शतशो दर्शयन् स्वानुसमूहेः शृणुणां शत्रुवाणां शमनशि श्रुशताशंकया वीक्ष्यमाणः। शांतश्चांतिर्नृशं सानुजगति शकलव
 द्याश्रितानां परणयः शातः शत्रून् शंकराण शिरसि शृणात्येतदीयः कृपाणः ॥१८॥ षाहु एप देषि वृत्तानुजगति कलुषयन् स्वामिलां च नि
 धणान् पाखंडानेष दुष्टेषु विषमविषहणो मर्षसो धर्षकेषु। षंडो न घे द्विषत्यप्यनमति परुषः पुष्टवाषुद्धश्रीः खंडं विदेषुणां नं परिकष
 तिरुषाषुष्यकृष्णः कृपाणः ॥१९॥ संपूर्णः सत्सारेः सुरसरणि समावर्त्तिनीनां दुतीनां सौरीणां संप्रसारैः स्मरुमयसमा सन्नतेजः सहस्रः

संग्रामाग्रेसराणां समितिषु सहसासाधसंसंदानः संपत्त्यासाधेस्य स्फुरतिसरभुसं सर्वतः सायकोस्य ॥३०॥ हलामोहस्पृहासूत्राणि
 वज्रहतां हाहलः शत्रुभूमिर्हेयोहालाहलश्चाप्यहमहमिकयातन्वतां विग्रहेहाः ॥ हाहेतिव्याहरंत्याप्यहितपृत्तनयाहंतकंठेष्टहीतोहंत
 ताहामहंज्ञानग्रहवतिकलहेदुःसहोमुष्यत्वङ्गः ॥३१॥ ज्ञेयं ज्ञातुं किल ज्ञः प्रभवति स्ववदुःशोपिसाकल्पतः किं ज्ञानं तस्मात्स्वपुष्योप
 यिरहिततो ज्ञाततादूरयाताप्राज्ञः प्रज्ञावतिस्पादतिमुदितमतिः स्वस्य वैज्ञानिकसंविज्ञानं शात्रवाणां राणशिरसिकृती ज्ञापयत्य
 सत्वङ्गः ॥३२॥ क्षीराद्विः क्षोभहीनः कपितमलयशालक्षानक्षत्रनेत्रः क्षीणानां कल्पवृक्षः क्षणजनकतया क्षीणशिखापरीक्षः
 क्षोण्यांक्षुभ्रद्विपक्षयकृदभिमुखक्षत्रवृक्षः कृतोस्यैः क्षीवः कोक्षेयकोस्यक्षणरुचिवदलक्षेयांतर्दिक्षेपलक्षि ॥३३॥ यस्यैकोनेक
 संख्यैराण्यीरसिककुप्रांतविभ्रांतशैलश्वभ्रांतस्यैस्सपत्नैरपिकरकलितः सर्वतोवीक्ष्यमाणः ॥ निःशंकं गाहमानोनवरतमुचितामा

व.
५

मनःकोशगुत्तिंशत्रूरःकोशमध्यस्थितिरिति वदुधाश्चर्यपात्रं कृपाणाः ॥ ३४ ॥ वेगे प्रभंजनेपि प्रपतति नचलो नैव धारा धराणां
चंदेभ्योपिलीनो नचपरविषये स्वस्य साध्यस्य हेतुः । नैवाश्रूणां निदानं नयनपथगतो जात्युनच्छिन्नमूलो धूमो पूर्वः प्रतापज्वलनज
निरसो जंभते सुसुद्धः ॥ ३५ ॥ निष्कंपो भीषणां सदसि जनयिता किंच वृद्धस्य तारा त्रिन्ना विश्रतस्य त्रिजतियशसो जन्मभूः साहस
नां । प्रौढानामप्यनीके गुरु रुचित कृतौ जंभते नीकिनी नीवै पक्षीणां पूर्वः शमनशिशुरसाव स्पृहस्तः कृपाणाः ॥ ३६ ॥ गता हात्सेन
कुक्षोरि पुनःपतिगां त्याजयित्वा जिष्टेषु पूकारान्नित्यपुष्टसदृशसततगात्प्रिपाणक्रमेण । शत्रूणां काल एव तांतरपलशकलं र
त्नकल्पं दधानः संख्ये प्रैवत्युपूर्वे भुजभुजगफणो मुष्यती ह्यः कृपाणाः ॥ ३७ ॥ सां द्रष्टा याच्छटावानपिस कलदिशामंतरालैः विपन्नः
सिक्तोप्यसैरिपूणामथसपदिपयः पायितीप्यदृक्कः । वेगैः प्रभंजने रप्यतरलितवपुर्द्वैस्तमालप्ररोहः संग्रामा धर्तरीपे विलसति स

रामः
५

तरामेतदीयः कृपाणः ॥ ३७ ॥ मासर्षादन्यजिक्काशतवननधियेवाननंदारयंती संतर्षादेवकोल्लानवरुधिरवसा मज्जधारधयंती गंडुषाव
 विक्लिपंती दिशि दिशियससां छमनाकालजिक्काश्रूणां संगराये विलसति सुतरामेतदीया कृपाणी ॥ ३८ ॥ कीउंती ईं ह्युद्वाजिर
 बुक्कि तुकात्सर्वतः संगताभ्यः स्वर्वेश्पाभ्यः प्रतीक्या मरतरुसुमनोवर्षसुच्चैर्ददानां । देवीकृत्यक्तितींद्रां स्रदभिमत कृते वालिकाका
 लरात्रेः श्रूणां वीतशं कं विलसति सुतरामेतदीया कृपाणी ॥ ४० ॥ प्रत्यर्चिस्मापतीनां प्रति तनुजनयन्तं भवैस्वर्यकंपस्वेदान्वे
 वण्यमश्रुप्रलयमपिसमिन्मंडपे चंडतेजाः । धत्ते स्वांगं समुद्यत्सुलकमिति महास्वर्यपात्रं जयश्रीपाणि ग्राहं चिकीर्षुर्जयति रसवता
 मयणी रस्यखड्गः ॥ ४१ ॥ निष्कोषेयत्रकोशं करकमलकृतं धारयंती स्ममूर्द्धि द्वेषिषुष्टास्तदीयः क्यमममदलं संचितः किंच को
 शः । नान्यं श्लिष्येयमस्मादिति नियमितधीः कोशमुच्चैरधासीद्यद्दारां भोजयश्रीः सजयति समरे सुष्यजैत्रः कृपाणः ॥ ४२ ॥ सांद्रांभो

ख.
६
६

दाभिरामद्युतिहसितमुखांकंतभाजर्वलानां मध्येविंध्याभगंधद्विरदकटकतटीरक्तसिंदूरपूर्णा। इंधेनिःश्रीमपार्श्वद्वितयनियमनैरुडि
हनस्वतूपासीमंतो ह्येव रेखासमितिमृगदृशोमुष्यतीक्ष्णा कृपाणी ॥ ४३ ॥ ऊर्ध्वदीप्यास्फुरंती गविरुचिविसरैर्मंडलं दर्शयंतं विश्रां
चंचुसूचीमिवनिशिततरं शोणमस्त्रेणकोणं। रं हो भूम्ना प्रपित्सुं गाराशिरसि मुहुः कंपनामन्वते यं शपेनं शत्रु प्रकीरावयइव सजयत्यस्य
तीक्ष्णाः कृपाणाः ॥ ४४ ॥ उन्मज्ज दानधाराजलबहल शरी जर्जरान्कटकल्पान् विध्याद्विस्पृष्टिदं तावलवलकरटान्कोटिशः ऊर्ध्वं
तं। आहत्याषड्भुवानंजननयन गतिंमन्वते शत्रुवीरायंदंभोलिं स एष प्रधनभ्रविमसुद्धंभतेषुष्य खड्गः ॥ ४५ ॥ कालीकालायसीधैः पदु
जरठतरैर्निर्मिता सारभागेः श्लिष्टा पर्वद्वयेन स्फुटपुलकवती सर्वतः कंपमाना। उन्मीलं सुजिहीते हित धरणि सुजांत जीनी तड्नी
यंकालस्या कालकल्य व्यपगमापि शुनामुष्यतीक्ष्णा कृपाणी ॥ ४६ ॥ दूरदेनं जिघांसो रहमहमिकया धावकः प्रातिपद्य द्वाभृद्गर्गस्य

रायः
६

भीत्या रुदिति निकटतः किंच वै सुख्यभाजः विणीवा लोकाते यारणा शिरसि सुकुर्व्ये मयान स्थितानां वृदैः पृष्ठे लुठंती विलसति सुतरामे
 तदीया कृपाणी ॥ ४७ ॥ तत्कालं शानकोणा व्यतिकर महिमा विभ्वि च्चा कविकं प्रत्युत्तं गाढगाढं वरकनकमये सर्वतो वृत्तदेशे । प्रत्यर्थि
 द्वापती इस्तु दस्तु कृदशिखा शोवरी भूतनील ग्रावाणं मे निरेयं सजयति समरे सुष्य जैत्रः कृपाणः ॥ ४८ ॥ अश्रांतं पुष्करं तस्थिति
 रथसमये यो विकोषः स्पृहायाः पत्रेणा वा समाशा वलयमपि यशः सौरभेणा श्रुवानः । स्पष्टं संग्रामलक्ष्याः श्रवणकु वलय श्रांतिमुद्राम
 मुद्रां यो धत्ते सप्रती तो रणा शिरसि जयत्यस्य जैत्रः कृपाणः ॥ ४९ ॥ यत्कांतिनी लनीला विधुत कलिमलातं कशं कानिदानं प्रत्यर्थिको
 णिपालाधिपति वरवधूनेत्र धारा धराणां । लोकानां नीरनाथ भ्रममि हवितरन्तु कबंधैकमूलं रोदोषी कांतराले विलसति सचिह्नये तदी
 यः कृपाणः ॥ ५० ॥ यो लक्ष्मी सुदिधीर्षुः सुरभि मणियुते नागरजा श्वरत्ने राभस्यादा जिहीर्षुर्जलजमविचलद्वा कुदंडावधूतः । आश्रयं

कंचरिसन्मृत्तमरिवलोद्वेलपाघोधिनायकोडिमंथाद्रिलोलांकलयति सजयत्यस्यतीक्ष्णाः कृपाणाः ॥५१॥ हस्तायेतिष्टमानो रिष्टपुज
 नकृतांतस्यदुःप्रेक्ष्यमूर्तिः स्पष्टंयोदुर्निवीणंविधिविलसितवाक्त्रियाणांसहस्रैः ॥ अश्रांतंवर्द्धिता शः स्फुरितविलीसतेः सर्वतः काल
 रभ्रांतिभूमाविधनेरपाधुविसजयत्यस्यतीक्ष्णाः कृपाणाः ॥५२॥ उत्पत्तिस्थानमालंदितजननभृतस्तद्यशःशीतरश्मेरंभः सारः प्रतीतोभि
 वज्रलधरश्यामलोवारिराशिः ॥ भीमः कौलालसारैरिहवहतिनयोविग्रहं शैश्वमारंनकापिप्राप्तसंगः सजयति समरेमुष्यतीक्ष्णाः कृपा
 णाः ॥५३॥ शश्वन्मुष्याहृती तस्त्रिभुवजविवरव्यापकंभीममूर्तिः पात्रंविश्वस्पृहायाः स्थिरसरकिरणः संततंभ्रांतिशीलं ॥ प्रस्निग्धश्याम
 कांतिविगतमलशरत्पार्वणोदुप्रकाशं दूतेपूर्वधशोयः सजयति समरेमुष्यजैत्रः कृपाणाः ॥५४॥ मध्येसोद्रांबुलीमसृणमलिनिमासुंद
 रश्रीमदांधप्रत्यर्थिकोणिलालद्विरदकवतीरक्तसंसेकधारः ॥ पस्पष्टंवीरलक्ष्म्यालसदतिमिलत्पार्श्वकौसुंभवासः खंडभ्रांतिविधत्तेसज

रामः ५२
 ७

यति समरेषु पतीक्षाः कृपाणाः ॥ ५५ ॥ प्रादुर्भावप्रतापप्रवलद्रुतधुजः शत्रुवंशेधनस्पष्टो धाराधराणां रिपुयुवतिजनाक्रस्रवंतीनिदानं
 दुःप्रेक्षार्विः छटावानपि किमपि पयः पानतः स्निग्धमूर्तिर्विख्यातो संख्यसंख्याजिरभ्रविसजयत्यस्य जैत्रः कृपाणाः ॥ ५६ ॥ प्रत्यर्थिद्वि
 पतीद्विरदकटतटीनिर्यदस्वारुणश्रीहेतुमित्रीः हयस्पव लरिपुवलघांतसंहारकालः उत्साहोदयवाद्दयगिरिशिवरेयः प्रभातप्र
 तीतिंस्वीयस्वांतेविधत्तेसजयति समरेषु पतीक्षाः कृपाणाः ॥ ५७ ॥ व्रियाप्रत्यर्थिपृष्ठीतिलकविदपिनां वंचमन्चक्रवालकषानामर्कतेजः प्र
 तिफलनधुवांदीपयन्चाकचिक्यात् । वीरैरुद्यच्छिरस्त्रैरपिरणरसिकैर्दुःसहः शत्रुवाणा योमध्याक्रपतीतिं जनयति सजयत्येतदीयः कृपा
 णाः ॥ ५८ ॥ मोरोदः कंदरांतो ह्यसदसृगरुणी भूतधाराधरोस्त्रिहेतुस्त्रेजस्विभूर्धुर्विघटितसकलद्वेषिचक्रः कृणेन । कालातिक्रान्तिभीतो
 जलिमुकुलशतैस्च्यमानः समंतात्सायंकालप्रतीतिं जनयति सजयत्यस्य त्रैत्र कृपाणाः ॥ ५९ ॥ नक्रत्रोत्थानरम्यः कृपितपरमहो वैभवः सं

ख. विजातां न्यक्वर्त्तकांतिमन्त्रादिशिदिशि मसृगां दर्शयन्ती लिमानां विख्यातं काल रात्र्या सुखम तत्र तमो निर्विक्रम प्रदोष भ्रान्तिं तन्मूरि पूर्णा
 ८ समिति विजयते सुष्यजैत्रः कृपाणः ॥ ६० ॥ मूकत्वं किंचकोणे क्व विदपिलयनेत्र संकोचमुद्रां प्रत्यर्षिह्मापतीनां राशिरसिदिशान्दिभ्रमं
 ४ धमेणावन्त्याद्यापथस्याकलितस्वरपद्योनिशीयपतीतिं शोणेकी णो विधत्ते स जयति सुत्तामेतदीयः कृपाणः ॥ ६१ ॥ व्याते प्रत्य
 र्षिशां वं कतिविषयहरं संधमाद्यजिहीर्षुर्जाग्रन्निःसी मवेगातिशयविदलिता योधनां भोधिमध्यः। की लालाभ्यंतरालेव चरदतिचरं यो
 दिशन्नादिमत्स्यभ्रान्तिं प्रज्ञावतां सप्रधनभुवि ससुद्धं भते सुष्यवद्गः ॥ ६२ ॥ अश्रान्तं पुकरांतः कृतवसतिं तयास्त्रिधजं बालमूर्तिभ्रं
 योन्नतांगव्यतिकरविभवोद्यत्त्वणत्कारभीमः। शश्वत्या रुष्यशंसी स्फुटमहिममहाविग्रहो मूलरुर्मभ्रान्तिं प्रज्ञावतां योजनयति सजयत्येत
 दीयः कृपाणः ॥ ६३ ॥ उन्मीलद्गामुश्चीः स्फुटपुलकवपुः क्रूरदंष्ट्रापकांडस्फायद्दीप्तिप्रतानव्यतिकरशवलोदारयन्वत्यगारं। मग्रांप्रत्य

रामः
 ५

धिसैन्यांबुधिपयसिह गन्धेदिनीसुदिधीर्षुयोमूलकोडलीलांकलयति सजयत्पेददीयः कृपाणः ॥ ६४ ॥ दुप्रेक्ष्यैरन्यतेजः प्रतिहतिकरणै रचिषीच
 कयालैरे दोरेकांतरालंपटुविकटसदासन्निभैरशुवानः । कूरत्वसैकपात्रंजिगतिनपरिच्छिन्नशक्तिस्वरूपोयोभ्रान्तिंनारसिंहंजनयति सजय
 त्येतदीयः कृपाणः ॥ ६५ ॥ नो दैन्येनाभिभूतौनच बलि विभवंयोपदेशा दहा पीन्नायेभ्यः स्वत्तिकारीनचपरिणितैर्विक्रमैः संप्रीतीतः । नोमाया संवृ
 तात्मानचनमतिपुदन्पासभागित्पूर्वत्वर्वत्तंविष्टपेषुपथयति सजयत्येतदीयः कृपाणः ॥ ६६ ॥ पारुषस्यैकपत्रं किलसकलपरकृत्रसंता
 वधारः शत्रूदोः सहस्रव्यपनयनपटुभिन्निभूभृदिशेषः । वाहाभाजंवरिष्ठैरपिभुवनगुरोः सन्निधानादधृष्यो धत्तेयोजामदग्यभ्रममिहसज
 यत्यस्यैजः कृपाणः ॥ ६७ ॥ यः कौशल्यात्तिकारीरिपुयुवति हृदांसंप्रदृष्यस्त्वबाहुर्विश्वामित्रावमानप्रकटितविभवो शंकरेष्वासमायी ॥ हंतासं
 ग्रामस्यैत्रिपदस्य बहुगुणामित्रं दाननागं लोकेष्वाश्चर्यरामः सजयति सुतरामेतदीयः कृपाणः ॥ ६८ ॥ तिग्धांभोदाभिरामद्युतिरवनितालेमित्र

गोपालकानां वृंदै रालक्ष्माणे दिशि दिशि व द्रुधा विविता शेषलोकः । स्वर्गस्त्रीणामभीष्टं रणभुवि वित्रनू एवं डितरातिवाणो यः साराति
 प्रतीतिं जनयति स जयत्यस्य जैत्रः कृपाणः ॥ ६७ ॥ सत्त्वाधिष्ठानभास्वन्ननुभिसधिसमित्प्रांगणं सुप्रसिद्धैर्धैरै रालो व्यमानः कथमपि विमु
 खो ममवालावलासालोकातीतप्रभावातिशयमेहिमतः शत्रुकामाहितो यो बुद्धभ्रांतिं विधत्ते स जयति सुतराम् तदीयः कृपाणः ॥ ७० ॥ मज्जं
 तं दुश्चरित्रप्रतिभयजसंबी संलवाद्धर्मराजयोवेगाद्दुद्धिधीर्षुः प्रधनभ्रुविगतो निष्परीवारभावं । दुर्दंतानां समाजं समहरदहितस्त्रे च्छभ्रवद्ध
 भानां कल्किश्लोकाग्रनोदविलसति सचिरयैतदीयः कृपाणः ॥ ७१ ॥ यो निष्ठा तस्त्रिलोक्यां सरभसमहितो ह्यंगोत्रप्रभेदे जिह्नुः संग्राम
 सी म्नि प्रवलपरवलागतिभावात्प्रतीतः ॥ वृत्रव्यामो हकारी त्रिदशपरिषदा सर्वदा स्लाघ्यमानश्लोकः शक्रप्रतीतिं जनयति स जयत्यस्य जैत्रः
 कृपाणः ॥ ७२ ॥ यः श्रोत्राध्वप्रविष्टो प्यरिहृदि जनयत्यधिविस्पोटजातं चक्षुष्यः कृत्रमात्रं दहति शिशिरयत्यात्र गंधोपिनम्रात् ॥ किंचिद्विद्वद्भू

राम
 ७

धाजलविलसनतोदीप्यतेसंख्यतेजालोकेप्याश्चर्यवद्विर्मधुविसजयत्यस्यतीक्ष्णः कृपाणः ॥७३॥ संग्रामेसंगतायाः स्रग्मसविलम्बं
 लाग्रोपपाणिप्रत्यर्थिद्वन्द्वैः समसमयमजिकूरकर्मा कृतान्तः। कालः कल्याणसारनभ्रैर्दरिजनाशेषकर्मैकसाक्षीयः साक्षादंतकपीः
 सजयतिनिशितो मुखजेत्रः कृपाणः ॥७४॥ प्रत्यर्थिद्वापती नामसुहरणविधाबुल्लणकरकर्माशश्रुन्मांसास्थिमज्जाव्यतिकरविध
 वात्तद्वरुः वेदमूर्तिः। यःसंभूच्छकदुल्लकृतजसवलितकालराशिः प्रमोदीक्रयादुर्द्धि विधत्तेसजयति समरेषुष्यतीक्ष्णः कृपाणः
 ७५॥ संग्रामोदयतायः प्रभवति विभवात्प्रभवैत्युद्धतायाः शश्वत्काबंधसृष्टेः प्रबलमदवशादलानस्यैकहेतुः ॥ दाताप्रत्यर्थिभूतद्वितिभृदा
 मत्तानंतवाशधराणां जनेषां शिप्रतीतिं नयति सजयत्येतदीयः कृपाणः ॥७६॥ यो श्रान्तपुकरांतः कृतवसति तयापांशुपातानभिस्तोरंहे
 श्वरिपूर्वी धनधुजविपिनोन्मूलनेदृष्टसारः। उतुंगस्कंधपीठे घविरत विद्वतिर्नातगंधः कदाचिद्दातश्रान्तिं विधत्ते सजयति समरेषुष्यतीक्ष्णः कृपाणः

राम १७

एव. १०
 १०
 णः ॥७७॥ श्रीदत्तेन प्रतीतस्त्रिषु भुवनतलेषु यमित्रं समित्यां शश्वल्ली लावदानप्रमदपरवशैः किं नरेगी तकीर्तिः ॥ यो विभ्रच्चोत्रराशाति
 जिनिषुककभामाश्रितः सार्वभौमं पौलस्तस्प प्रतीतिं जनयति सज्यत्यजैत्रः कृपाणाः ॥७८॥ भीमः कालेषु कालो भृतभुजगवराभोगडः
 प्रेक्ष्यस्त्रिर्नित्यं प्रत्यर्थिकामप्रविदलनफलस्पष्टदुर्मृष्टदृष्टिः ॥ इत्यं यः शक्तिभूमप्रथितमहिमतो दर्शिते ज्ञानभावः कोणेन कापिलीनः स
 यति समरे सुष्यती ह्यः कृपाणाः ॥७९॥ पोत्रं वाहा हलस्य प्रति सुभटभुवां दारणे या न पात्रं संग्रामं चिं तरी तं स्थिरतर मनसः साहसा
 कृत्रियस्य लोकाती तत्र शस्त्रिप्रगुणालिपि कृते दोस्तमालस्य पत्रं यः पात्रं शौर्यलक्ष्याः सजयति समरे सुष्यती ह्यः कृपाणाः ॥८०॥ प्रत्यर्थिक
 पुतीनां नयनविषे काली प्रत्यर्थिभूत किति तिलककुलप्रांशु कूलं कषासं प्रोन्मीलसुकरां ताजगतिपितृपत्नेर्व्यंजयंती स्वसत्वं ॥ कायं
 वं किंच सृष्टिं दिशि दिशि विपुले विग्रहे दर्शयंती कालिंदीया नभसि वित्रयते ती ह्यकोणा कृपाणी ॥८१॥ कीलालैवी तस्मिन् किमपि रुचि

वैत१

लोभोत्पत्तं व हंती भूमिः केटिसंख्यै विधुत घनरसंगाहमानारणादि। अत्रांतं शत्रुमध्यास्थितिरपि न पराभूति भूर्वा उवाचिर्ज्वलेव
 लोभते यो समिति विजयते सा स्पृजेत्रा कृपाणी ॥८३॥ प्रत्यर्थि द्वापती नां नयनविषयतां या तमात्रातिमात्राणां एषु दूर्णयंती दृशिचविर
 तीया नस्त्रप्रभायाः। आत्प्रिस्वादिताम्यैः स्वयंमिति शयितां कीवतामश्रुतेयासा पूर्वाकारुणी ह स्फुरति सिति त्रसुष्यजेत्रा कृपाणी ॥८४॥
 ॥स्निग्धश्यामाभिरामानभसिसरभसं विस्फुरंती वहंती कीलालस्यातिभारं परतपनिधने दर्शितानेकधारा। प्रत्यातत्त्वाभृदुच्चैशिरसिसु
 वहुशः स्वंपदं दर्शयंती शश्वत्सा कालिकेव प्रसरति समरे मुष्यती कृपा कृपाणी ॥८५॥ चक्षुष्येवातिमात्रं सिकजनमनः प्रीतिमुत्पादयंती मा
 त्सर्या द्वैरिष्ट्यीपतितिलकतिरस्कारविद्याविदग्धा। प्रत्यगोत्सुह्वनीलोत्पलदलरचिता कर्णिकेवाजिलक्ष्म्याः स्निग्धश्यामाभिरामादि
 सति सुतरामेतदीया कृपाणी ॥८५॥ कीलालांतनिमग्रा किल किमपि रसानूभितासां इशाह स्निग्धश्यामाभिरामा घनरसजनिभिर्विस्मया

त्रैवयो धातु भूता विष्टे वयान्या विलसति सततं सा स्पृजे त्रा कृपाणी ॥ ८० ॥ स श्री का विस्फुरंती सतत पुल किंतं दर्शयती निजांगं सद्रागा वीर्यभाजं
 मनसि सरभसं क्रोभमुत्पादयती ॥ आश्लिष्यंती किलांभ्यं समिति सुविपुले कंठ देशे तिगादं या वारस्त्री वसक्ता भवति विजयते सा स्पृजे त्रा कृपाणी
 ॥ ८१ ॥ यादत्ते दृग्निपाता दहित भुजभृतां कं पमानै वकंपं रक्ता रक्ता किभावं सपदि निपतती तेषु भूत्रा निपातं ॥ इत्यं साम्प्रकाशपाप्यविलस
 वुपमः कोपियस्या विशेष स्त्रिका पंचत्वमाजौ विलसति सततं सा स्पृजे त्रा कृपाणी ॥ ८२ ॥ स्वाभावात्पुंजां जनाभा विलसति सततं पालने वि
 पानां संहरेदृशपतेया हित धरणिभृतां रक्तवर्णसिद्धं ॥ विज्ञानैस्तर्क्यते या विशदतरयशः स्तृष्टिषु प्रोज्वलासानानाश्चर्यस्वरूपा समिति
 विजयते सुष्यजे त्रा कृपाणी ॥ ८३ ॥ या काली काल साम्प्रं जनयति मिषतां निःपरीवारभावं यातायातं विधत्ते रणसिरसि परं निःपरीवारमेव ॥ सा
 स्पृष्ट्यारि त्रुणां निपुणमवयवेषु श्रुवानैव संगं निःसंगं स्तान् कृणां ई किमपि विदधती दीव्यती द्वा कृपाणी ॥ ८४ ॥ या स्निग्धश्यामला

११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५
 २६
 २७
 २८
 २९
 ३०
 ३१
 ३२
 ३३
 ३४
 ३५
 ३६
 ३७
 ३८
 ३९
 ४०
 ४१
 ४२
 ४३
 ४४
 ४५
 ४६
 ४७
 ४८
 ४९
 ५०
 ५१
 ५२
 ५३
 ५४
 ५५
 ५६
 ५७
 ५८
 ५९
 ६०
 ६१
 ६२
 ६३
 ६४
 ६५
 ६६
 ६७
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००